

ho sento amb valor, no adverbial, sinó conjuntiu, a la Vall de Gallinera («*entreméntries* crien ---», 1962);³ més plenament *entanimentres*: «es gentilles, com totes estan corcaes, costen de caure; en *tan y mentres*, pots passà-li es ulls al calendari del capucho», *Canyissaes*,⁵ 66; Carles Ros (1764), p. 151, registrava *taniméntries* com a variant de *méntries*, i equivalent de «interin o entretanto».

És així també com ho trobem a Múrcia i E. d'Andalusia: «*entramientres*, -*tras*: mientras, durante», Ramírez Xarrià; *intrenimientre*, *tanimientres*, -*entres*, GaSoriano; *entrenimientres* (id., Supl.); *tan y mientras* AlcVenceslada (s. v. *jinojo*). En el DCEC/DECH ho relacionava amb el cast. ant., antiq. i dial. *entramientre*, *entramente* [Ss. XIII, XIV]; port. *entramente*,¹⁹ *entrementes*, *entra-*, que des de 1292 apareix sovint en textos dels Ss. XIV-XVI; gall. *entrementes*, *entramentes* (Sarmiento, Castelao). I també apareix això enllà dels Pirineus: *endementres* (dos cops) i *en tant dementres* (tres) 'mentrestant' («*inzwischen*») en documents bordelesos de fi Edat Mitjana (PSW II, 79b, § 2); fr. ant. *entrementes* o *entrementiers*; llgd. *entramen*, del qual apareix una variant *entramans*, *antr-*, en *Flamenca* i diverses vegades en *Jaufré*: «ans que us partatz de nós / --- / vos o deman --- / que de so qu'i²⁵ es adobat, / *entre-mans* sol un paus manjatz, / que ja no us en destorbaretz» (J., 4617); «trop gausens s'en tornet al cor / e volgra ben que'l capellans / agués dig mejjorn *antremans*, / que ja él non l'agués ausit» (Fl., 5168).³⁰

En aquesta variant es deu haver barrejat el sinònim *en tant*, *entre tant*. Una altra d'alterada per combinació amb la inicial de *mentrestant*, s'usa en altres zones valencianes: «acollí el nostre present amorosidor --- *mentrimientes* jo --- m'emocio al trobar-me entre tants germans», Sánchez Gozalvo (BSCC xv, 253); «ho serà *mentrimientres* no s'acabe la llavor d'eixa raça», MGadea (T. del Xè I, 20; de nou I, 13); «*mentriméntries* no estiguen ---» 'amb que, sempre que ---' Onda, «al Pantano de X. *mentreméntries* s'han fet les obres, paguen un sobresequiatge» ('fins i tant que no s'hagin acabat ---'), Torres-Torres 1961. I en relació amb els citats val. (*en*)*tanimentres*: cast. ant. *entana-miente* (Córdoba, 1256), *entanamiente* i *-anem-* en arag. antic (gloss. del Vidal Mayor), *tanamientra* (fragments del *Graal* cast.), i *tamiente* en les Glosses de Silos (fi S. X).

La conclusió que jo en treia en el DCEC/DECH (IV, 70b44ss.) no ha variat: «la explicació de dicha forma puede ser simplemente un cruce de *entretanto* con (*de*)*miente*, a no ser que se quiera partir de una reduplicación INTERIM-INTÉRIM del latín vulgar». Això últim és seductor, essent una combinació que realment existia, car podríem suggerir que la -M final del primer membre es conservés com la -M de DUM en DUM-INTERIM —d'on *entremente* etc—; i que d'altra banda es digués INTERIM ET DUMINTERIM d'on l'*entandementres* citat del bordelès antic, en part reduït a *entanimentres* etc. Tot i més aviat rebuscat, és suggestiu, si bé cal reconèixer que en llatí només es docu-⁶⁰

menta amb els dos *interim* separats (objecció dèbil vist el que hem constatat en DUM --- INTERIM), i que no sé que es trobi més que amb un sentit alternatiu; per exemple: «adhibetur autem similitudo *interim* palam, *interim* inseri solet parabola», Quintilià VI, 3.59.

¹ Sembla que s'excedeix MilàF en el *Romllo.*, en introduir *mentres* en algun cas en què els col·lectors sentiren *mentre*: «Amor, conversem un xic - un rato, *mentre* mos vaga / *mentre* estan conversant - ja'ls n'hi arriban las cartas», que correspon al segle XVIII, versió recollida als Banys d'Arles: Milà vol esmenar-ho mètricament en *mentres estan*, però com que el castellanisme *rato* no devia ser gens antic en el Vallespir jo més aviat creuria que el qui ho dictà posaria «una estona *mentre* 'ns vaga / *mentre* estaven conversant ---». —² Coromines usa *mentres* a *Les Hores d'Amor Serenes*, *Les Gràcies de l'Empordà* i altres obres de la primera època, però *mentre* en les dels anys 20 i 30, i ja ho posa així en l'obra *Per l'Amor de la França* de 1914 (p. 12 de l'ed. en opuscle). En el primer llibre, *Presons Imag.*, posa més sovint *mentres* (1.^a ed., p. 86), però *mentre* ja en un capítol d'estil molt rellevat: «*Mentre* 'ls meus companys escoltaven, aguantant-se l'ale, me va semblar com si fóssim bèns, i com si sentís sim udolar els llops a fora» (p. 73). —³ Més reduït a l'Alt Aragó: «entre que pueda, vendré ---», «duraré *entre que* pueda, como cuchara de pan» en el parlar d'Echo (MzCoarasa, 1966).

Menú, *menuances*, *menuces*, *menúcies*, *menucier*, *menuda*, *menudall(a)*, *menudanyes*, *menudea*, *menudeig*, *menudejar*, *menudència*, *menuder*, *menuderia*, *menudesa*, V. *menys* Menuell, V. *menovell* (MENYS) *Menuga*, V. *menjar* Menuixa, V. *miolar* Menuixot, V. *mec* *Menúcies*, *menuciada*, *menussa*, *menussall*, *menut*, V. *menys*

Menya, com a denominació d'una mena d'oliva, sembla degut a una contaminació de *meno*, *mec* i anàlegs (MEC) amb *menys*: a Masllorènç me la descriuen com una espècie de forma «llargueta», contraposada a la «grossal» i a l'arbequina, que és rodona; també s'aplica a l'olivera que fa aquesta espècie d'olives, car hi ha a la muntanya de Montferri el *Pou de l'Olivera Menya* (1964). ¿O seria una mena d'oliva portada de la zona transjordana d'Amman: *zāitūna ammāniya*?

MENYS, d'una alteració del ll. MĪNŪS id.; l'anomalia fonètica en la terminació d'aquesta forma i de l'occ. ant. *menhs*, *mens*, s'explica per una influència dels comparatius paral·lels, MAIUS, PEIUS, MELIUS, tots ells terminats en -IUS, sense que puguem assegurar que ja hi hagués *MĪNŪS en alguna part del llatí vulgar, però sí que una forma corresponent a aquesta degué usar-se entre els nostres passats de l'Alta Edat Mitjana. □ 1.^a doc.: orígens (docs. del S. XII).

«Veng a z'alberg d'En G. de Margenedes, e menàsen zos porcs e 'z bous, e tot aitant cant i trobà, per què zo mas ne valrà tots temps *meins*, e n'és pèrdut» ('per la qual cosa el mas n'és perdut = malmès, i sem-